

Страсбург, 6 травня 2021 року

Декларація

Комітету Сторін Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція) з нагоди 10-ї річниці відкриття для підписання Стамбульської конвенції

Святкування десятиліття спільних зусиль стосовно запобігання насильству щодо жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами: десять принципів для нового десятиліття дій

Комітет Сторін Стамбульської конвенції,

З нагоди 10-річчя відкриття для підписання Стамбульської конвенції,

Нагадуючи про одностайне ухвалення Стамбульської конвенції у 2011 році з метою об'єднання зусиль для встановлення всеосяжних стандартів щодо запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами;

Беручи до уваги інші міжнародні та регіональні інструменти, спрямовані на викорінення насильства щодо жінок, включаючи Конвенцію Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок («CEDAW», 1979 р.) та Факультативний протокол до неї (1999 р.), а також Загальну рекомендацію № 35 Комітету CEDAW щодо гендерного насильства проти жінок, Міжамериканської конвенції про запобігання, покарання та викорінення насильства щодо жінок («Конвенція Белем-ду-Пара», 1994 р.) і Протоколу до Африканської хартії прав людини і народів про права жінок в Африці («Протокол Мапуту», 2003 р.); і вітаючи спільні зусилля Платформи незалежних експертних механізмів по боротьбі з дискримінацією і насильством щодо жінок (Платформа EDVAW) по налагодженню взаємодії та зміцненню інституційного співробітництва у сприянні реалізації цих інструментів;

Беручи до уваги судову практику Європейського суду з прав людини у сфері насильства стосовно жінок, яка лягла в основу важливих стандартів, викладених у Стамбульській конвенції, і вітаючи зростаючу практику Суду, яка стосується стандартів Стамбульської конвенції;

Нагадуючи, що цілі у сфері сталого розвитку, ухвалені Організацією Об'єднаних Націй, включають викорінення всіх форм насильства стосовно всіх жінок і дівчат до 2030 року, і закликаючи всі держави-члени Ради Європи робити активний внесок в їх реалізацію;

Вітаючи ініціативи, здійснені в рамках Форуму з питань рівності поколінь на ознаменування 25-ї річниці Пекінської декларації та Платформи дій («Пекін + 25»), підтверджуючи цінність багатосторонності, а також об'єднавши конкретні, амбітні і трансформаційні зобов'язання щодо просування прав жінок загалом і викорінення гендерного насильства над жінками зокрема;

Вітаючи Стратегію ЄС щодо забезпечення гендерної рівності на 2020-2025 роки, яка представляє Стамбульську конвенцію як «орієнтир для міжнародних стандартів» у сфері насильства над жінками і закликає держави-члени ратифікувати і виконувати її;

Нагадуючи, що насильство над жінками є серйозним порушенням прав людини, формою дискримінації жінок і серйозною перешкодою на шляху досягнення гендерної рівності;

Пам'ятаючи про те, що жінки і дівчата, що належать до уразливих груп, таких як жінки-мігранти, жінки, які шукають притулку, та жінки-біженки, жінки, що належать до національних меншин, жінки з інвалідністю, жінки ЛГБТ, дівчата, жінки похилого віку, бездомні жінки, жінки, що проживають в сільських районах, жінки у проституції та жінки, що вживають психоактивні речовини, як правило, піддаються множинним формам дискримінації, що перетинаються, особливо коли вони піддаються або стають жертвами гендерно-зумовленого насильства стосовно жінок;

Висловлюючи свою глибоку стурбованість з приводу поширення неправдивих уявлень про зміст і цілі Стамбульської конвенції, а також дискурсів, що ставлять під сумнів промоцію прав жінок і рівності між жінками і чоловіками, і підкреслюючи необхідність держав-учасниць і всіх інших відповідних суб'єктів брати участь у конструктивному, заснованому на фактах діалозі з усіма секторами суспільства, щоб знову зосередити увагу на цілях і завданнях Стамбульської конвенції як на меті об'єднання зусиль;

Засуджуючи будь-які кроки, зроблені для відходу від стандартів Стамбульської конвенції;

Нагадуючи про необхідність підтримувати і зберігати міжнародну систему, що ґрунтується на правилах;

Визнаючи додаткову цінність Стамбульської конвенції та її механізму моніторингу щодо запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству в державах-учасницях, включаючи важливу роботу Групи експертів по боротьбі з насильством стосовно жінок і домашнім насильством (GREVIO), що проводить оцінку реалізації Стамбульської конвенції за допомогою незалежної експертизи і конструктивного діалогу;

Визнаючи проблеми, що виникають у зв'язку з пандемією COVID-19, що триває, та її соціальними та економічними наслідками, особливо для жінок;

Беручи до уваги рекомендації, які Комітет адресував державам-учасницям на основі базових моніторингових звітів GREVIO у зв'язку з виконанням Стамбульської конвенції;

1. Знову підтверджує важливу роль Стамбульської конвенції щодо запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами як найбільш прогресивного і всеосяжного набору стандартів для розв'язання цієї проблеми;
2. Вітає кількість ратифікацій і закликає ті держави-члени Ради Європи, які ще не ратифікували Стамбульську конвенцію, зробити це; також вітає зростаючий інтерес серед держав, які не є членами Ради Європи, до цієї конвенції і пропонує цим державам ратифікувати її;
3. Високо оцінює величезний вплив Стамбульської конвенції, яка сприяла і продовжує сприяти численним досягненням в запобіганні насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами і судовому переслідуванню кривдників на основі комплексної політики;
4. Визнає важливий внесок механізму моніторингу Стамбульської конвенції в запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами шляхом надання індивідуальних рекомендацій, а також можливостей для держав-учасниць вчитися одна в одній та обмінюватися кращими практиками;

5. Вітає важливу роль, яку організації громадянського суспільства, зокрема НУО, що займаються правами жінок, відіграють у запобіганні та боротьбі з насильством щодо жінок та домашнім насильством, і закликає держави-члени визнавати, заохочувати й підтримувати їхню роботу, зокрема за допомогою можливостей сталого фінансування і механізмів інституційного співробітництва;
6. Висловлює глибоку стурбованість з приводу наявних перешкод на шляху запобігання та викорінення всіх форм насильства, які розглядає Стамбульською конвенцією, включно з проблемами, пов'язаними з пандемією COVID-19, а також поширенням неправдивих відомостей про Стамбульську конвенцію та спробами послабити багатосторонню та юридично обов'язкову міжнародну систему захисту жінок від насильства;
7. Підкреслює потенціал для стійких змін внаслідок повної реалізації принципів і вимог Стамбульської конвенції, які забезпечують потужну основу для подолання перешкод і просування вперед, шляхом розробки і реалізації заходів з боротьби з насильством щодо жінок як постійної перешкоди на шляху до повної рівності між жінками і чоловіками;
8. Настійно рекомендує державам-учасницям активізувати свої зусилля з просування і повного виконання Стамбульської конвенції, щоб реалізувати цей потенціал і поважати, захищати і просувати право жінок і дівчат на життя, вільне від насильства, зокрема для жінок і дівчат, які стикаються з множинними формами дискримінації, що перетинаються;
9. Закликає держави-учасниці включити рівність між жінками і чоловіками, а також викорінення насильства щодо жінок та насильства в родині у свої колективні зусилля з відновлення життя після пандемії COVID-19 і далі, зробивши цю мету пріоритетною, мобілізуючи необхідні фінансові і людські ресурси, і подавати приклад у побудові суспільства, вільного від насильства стосовно жінок і домашнього насильства;
10. Знову заявляє про свою рішучість продовжувати обміни та співробітництво між членами і спостерігачами Комітету як необхідність для розв'язання спільних проблем, а також для активізації та прискорення зусиль у наступному десятилітті з викорінення насильства щодо жінок та домашнього насильства, щоб зробити свій внесок у реалізацію прав жінок.